

BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XXVI. ročník

číslo 2/únor 2020

VÍTEJTE!

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

Neděle	9.30	bohoslužby (1. neděle v měsíci rodinné, 3. neděle sv. Večeře Páně)
	12.00	každou 3. neděle v měsíci deskohrátky
	14.00	bohoslužby „Společenství Kristovo“
Pondělí	18.00	rozrost (setkání střední generace, vždy 1. pondělí v měsíci)
Úterý	7.30	modlitební setkání
	8.00	společné čtení nábožensky vzdělávací knihy
	9.00	hEaVEN (setkání malých dětí s rodiči)
Středa	17–18	práce na skalce + posezení u kávy (od jara do podzimu)
	18.00	biblická hodina
	19.30	loutnový koncert (R. Měřinský a jeho hosté, 2. středa v měsíci)
Čtvrtek	15–17	úřední hodiny faráře (předchozí tel. domluva doporučena!)
Pátek	15.30	dorost (mladší i starší), odrost
	17.30	konfirmační příprava
	18.00	mládež
Sobota	12–17	rehabilitační centrum EXIT – pomoc lidem bez domova (1. a 3. sobota v měsíci)

DALŠÍ INFORMACE na předposlední straně časopisu

Obsah

Vítejte	2	Pozvánky	9
Ze sborového života	3	Světový den modliteb	
z lednového staršovstva		Manželství v síti	
Mapa	3	Sborová dovolená	
omluva bratru Čujanovi		Tolkien	11
Game weekend	3	zemřel syn slavného spisovatele	
akce dorostů a odrostu 24.–25. 1.		Australské požáry	11
Ekumenické bohoslužby	5	od Aleše Drápala	
Kvíz	6	Studentka z Nepálu	17
Deborka a Michal		Pomoc uprchlíkům v Řecku	18
Návštěva u sestry Šíbové	7	Kontaktní informace, tiráž	19
Akce YMCA Braník	8		

ZE SBOROVÉHO ŽIVOTA

Z PROSINCOVÉHO STARŠOVSTVA

Staršovstvo se v lednu sešlo na své 803. schůzi.

Schůze staršovstva se účastnil pražský senior Roman Mazur a berounská kurátorka Lenka Langhanzová. Společně jsme promýšleli možné varianty spolupráce našich sborů.

Byl stanoven termín výročního sborového shromáždění na 29. března 2020.

V rámci celocírkevní sbírky na bohoslovce a vikariátů podpoří náš sbor částkou 10.000 Kč a adventní seniorátní sbírku na pražské faráře pro mládež podpoří částkou 10.000 Kč.

Pokračuje příprava studie rekonstrukce kostela. Očekává se především výměna podlahy a sociálních zařízení, změna vytápění na plyn, dále se řeší otázky okolo vzduchotechniky a opravy či výměny varhan. ■

MAPA

V prosincovém čísle jsme v příspěvcích přiložili mapu k článku bratra Čujana, která bez barevného označení ztrácí smysl. Barevná verze mapy je na zadní straně tohoto vydání.

Za chybu se omlouváme.

KW

GAME WEEKEND

akce dorostů a odrostu 24.–26. 1. 2020

První akce roku 2020 se odehrála v Berouně a byla určena pro zájemce obou dorostů i odrostu. Zúčastnilo se 14 dětí a 3 vedoucí. Téma nás tentokrát zavedlo do světa her.

Vyzkoušeli jsme si biblické deskové hry i spontánní hry karetní, ale nejnáročnější z celé výpravy byla hra „Boj o město“, kdy stateční bojovníci běhali v mrazu s vlajícími životy mezi medvědy, snažili se okrádat své protihráče, nebyť zabiti, utíkat před lupičem, chytat zbohatlíka, získávat zlaťáky a ve výsledku si zakou-

pit bombu a zničit soupeřovo město. Dle popisu lze poznat, že to byl skutečně náročný úkol hodný našich dorostenců a odrostenců!!!

Po litém boji jsme zchladili rozpálená těla i emoce v místním aquaparku a po vydatné večeři se začali zabývat duchovním rozměrem her. Jak?

Může být život s Bohem hra? Kdy? Za jakých podmínek a při jakých pravidlech? A kdy život rozhodně není hra? Co je cílem našeho života s Bohem (naší „hry“)? Je možné trénovat se v životě s Bohem stejně jako ve sportu? Je možné si v životě s Bohem „zvyšovat levely“ stejně jako v počítačové hře? Proč vlastně chtít hrát na stejné straně s Bohem?

Nechyběl ani večerní film s herní tematikou a nedělní dopoledne jsme poslouchali zpěvem při bohoslužbách, kde jsme výrazně zvýšili účast!

Děkujeme vám všem za podporu, berounskému sboru za pohostinství a střechu nad hlavou a Pánu Bohu za čas strávený ve společenství mezi sebou a s Ním.

AB

EKUMENICKÉ BOHOSLUŽBY

Ve středu 22. 1. se konaly v našem kostele ekumenické bohoslužby vedené naším farářem Jaroslavem Pecharem spolu s Janem Patou z římskokatolické církve, Jindřiškou Buttovou z Církve Československé husitské, Janem Koukalem z Bratrské jednoty baptistů a Soňou Sílovou z Církve adventistů sedmého dne. Z ekumenických bohoslužeb je i video.*

Materiály pro letošní Týden modliteb za jednotu křesťanů připravili věřící různých církví na Maltě. Dějiny křesťanství v tomto malém ostrovním národě se datují až do apoštolských dob. Podle tradice dosáhl maltského pobřeží svatý Pavel, apoštol národů, roku 60. Vyprávění o těchto rušných a Boží prozřetelností vedených událostech máme uchováno v posledních dvou kapitolách Skutků apoštolů.

Tento text hovoří o počátcích křesťanství na Maltě – malé zemi složené ze dvou hlavních obydlených ostrovů, Malty a Goza, a dalších menších ostrůvků – v srdci Středozevního moře, na půl cesty mezi jižním pobřežím Sicílie a severní Afrikou. Tato biblická země tedy leží na křižovatce civilizací, kultur i náboženství.

Naše modlitby a úvahy se dnes i po celý týden modliteb za jednotu soustředí na pohostinnost, kterou obyvatelé ostrova prokázali těm, kdo ztroskotali u jejich břehů: „Zachovali se k nám neobyčejně laskavě“ (Sk 28,2). Kéž s námi láska a vzájemný respekt, které si nyní projevujeme při modlitbě za jednotu, zůstávají také po celý rok.

Promluvu katolického faráře Jana Paty otiskneme v příštím čísle Brány.

*) https://youtu.be/1o_trUUo9Yc

KVÍZ

V neděli 26. 1. proběhl v kostele (kolikátý již?) kvíz bratra Čujana. Všechny kvízy, kterých jsem se účastnila, byly nesmírně zajímavé, vždy jsme se dozvěděli nějakou nám neznámou nebo dávno zapomenutou informaci.

Tentokrát byly otázky velice jednoduché, o čemž svědčí, že se losovalo téměř ze všech vyplněných. Krom pečlivé přípravy celého kvízu bratrem Čujanem bych ráda vyzdvihla účinkující – Deborcku Cohenovou, která velkou část textu uměla zpaměti, a Michala Mazného, který na celý cca dvacetiminutový monolog nepotřeboval mít v ruce text. Také jsme zhlédli video, kde jsme žasli nad Deborčiným krasobruslařským výkonem.

JP

NÁVŠTĚVA U SESTRY ŠÍBOVÉ

Ve čtvrtek v 16 hodin jsme se (díky aktivitě Vlasty Urbánkové a ochotě bratra faráře) sešli v příjemném prostředí „zimní zahrady“ Domova pro seniory v Kobylisích. Setkalo se nás tam celkem 12. Sestra Šíbová už na nás čekala a měla velkou radost. Byla vykoupaná, krásně načesaná, jen s pohybem to není žádná sláva, bolí ji ramena, nemůže se opřít a vstát.

Stále hůř slyší, ale když si ji pan farář „přivezl“ na vozíku k sobě a sedl si vedle ní, dokonce ho napomenula, že nemusí mluvit tak nahlas ☺. Všichni společně jsme vyslechli příběh o dvanáctiletém Ježíši v chrámě, slavili Večeři Páně a zazpívali si s doprovodem ukulele bratra faráře.

Sestra Šíbová vše naplno prožívala (a užívala si to ☺). Dokonce po ukončení bohoslužby sama začala propěvovat Hory doly stráně. A jak hezky!

Když jí pak přinesli jídlo a ona večerela, my pokračovali ve zpěvu dalších a dalších písní. Určitě jí to těšilo a možná jí i víc chutnalo. Zakončili jsme radostně a večerně písní Moudrost a Podvečer tvá čeládka, rozloučili jsme se a odebrali se domů. Vlasta ještě se sestrou Šíbovou zůstala a posloužila jí před spaním.

Byl to velmi příjemný podvečer naplněný Božím slovem, obdařeni jsme byli všichni a jsme za to vděční. Pro sestru Šíbovou bylo společenství Božího lidu vždycky důležité a v její současné situaci je ještě důležitější. Nezapomínejme na to! Návštěvy v Domově jsou každý den...

MK

AKCE YMCA BRANÍK

Termínová pozvánka na akce YMCA Braník

Příprava táborů má správně začínat už na konci předchozího léta a to se nám dařilo, takže v tuto chvíli už můžeme začít zvát na pestrou nabídku akcí na tento rok.

Některé už mají spočítány i výše účastnických poplatků, připraveny všechny kolonky do přihlášek a již v tuto chvíli je možné se na ně přihlásit (chválíme Malý tábor!), u jiných je to na spadnutí (Pecka!). Na nejaktuálnější informace o všech je možné se proklikat z webu <http://branik.ymca.cz>, přičemž ty větší mají i samostatné stránky.

CHRONOLOGICKY:

- **Prodloužená vodácká tréninkovka**, čtvrtek 30. dubna až neděle 3. května, vede *Tomáš Plhák*, ☎ 773 288 308, ✉ plhacko@gmail.com
- **Víkendová vodácká tréninkovka**, pátek 29. května až neděle 31. května, vede *Jan Jeroným Zvánovec*, ☎ 775 043 412, ✉ jero@zvano.net
- **Voda pro rodiče s dětmi**, sobota 6. června až neděle 7. června, vede *Marie Jelínková*, ☎ 776 829 925, ✉ Marie.Jelinkova@email.cz
- **Odrostová voda** (11–15 let), pátek 26. června až úterý 7. července, vede *Jan Jeroným Zvánovec*, ☎ 775 043 412, ✉ jero@zvano.net
- **Dorostová voda** (6–11 let), sobota 4. července až sobota 11. července, vede *Marie Jelínková*, ☎ 776 829 925, ✉ Marie.Jelinkova@email.cz
- **Malý tábor: Přes hory a pod horami** (6–10 let), sobota 1. srpna až sobota 15. srpna, vede *Michaela Mazná*, ☎ 736 789 454, ✉ mazna.michaela@gmail.com, <https://branicky-taborevangnet.cz>
- **Pecka: Plavba Jitřního poutníka** (10–15 let), sobota 1. srpna až sobota 15. srpna, vede *Jakub Drápal*, ☎ 608 701 483, ✉ jakub.drapal@gmail.com, <https://taborpecka.cz>

J. J. Zvánovec

POZVÁNKY

Světový den modliteb

V pátek 6. 3. bude v 17.00 modlitební shromáždění v našem kostele v rámci Světového dne modliteb. Máte-li zájem o aktivní zapojení do čtení liturgií, přijďte prosím na přípravy, bez kterých se aktivní účast neobejde. Přípravy čtení se budou konat v pondělí 2. 3. v 17 hodin.

Jste srdečně zváni.

KW

Manželství v síti

Týden manželství na téma Manželství v síti se bude konat od 10. do 16. února.

Ve čtvrtek 13. února od 19 hodin u nás v kostele v rámci Národního týdne manželství vystoupí Dismanův rozhlasový dětský soubor s divadelní hrou na motivy knihy Guuse Kuijera „Všehokniha“ a následovat bude beseda s pracovníky Diakonie, kteří se věnují problematice násilí v rodině.

Jste srdečně vítáni.

Sborová dovolená

Staršovstvo branického sboru srdečně zve své členy i další příznivce na sborovou dovolenou, tentokrát do hotelu STELLA, který se nachází v nádherné šumavské přírodě v 900 m n. m., s překrásným výhledem na šumavské kopce.

Jeho poloha na svahu pod horou Špičák (1202 m) a Pancíř (1214 m) je naprosto ideální jak pro zimní sporty, tak pro pěší turistiku a cyklistické výlety. K výletům do okolí se nabízejí např. naučné stezky, okolní les (houby, lesní plody), lanovka na Špičák a Pancíř, Černé a Čertovo jezero, synagoga v Hartmanicích, Železná Ruda, výlety do Bavorského lesa.

Hotel Stella je třípatrový a má výtah! Pokoje jsou vybavené stylovým nábytkem, vlastním sociálním zařízením, telefonem, některé i televizí. V hotelu je k dispozici bezplatná wi-fi.

Ubytovací kapacita je 90 lůžek ve 2, 3 a 4lůžkových pokojích, dále jsou zde 3 rodinná apartmá pro 6 osob, 1 bezbariérový pokoj a do některých pokojů lze přidat přistýlky. K dispozici jsou rovněž shromažďovací prostory. V jídelně je útulný koutek pro malé děti a je zde také menší jídelna vhodná pro rodiny s dětmi. Ho-

tel je vybaven kulečnickem, fotbálkem, ping-pongem a venkovním sportovištěm. K dispozici jsou též 2 hotelové sauny a jedna velká venkovní vířivka. U hotelu jsou 2 bezplatná parkoviště.

CENA UBYTOVÁNÍ S POLOPENZÍ:

dospělí 3.800 Kč

děti 3–9 let 1.900 Kč

děti 10–15 let 2.850 Kč

děti do 3 let bez nároku na lůžko a stravu zdarma

Další stravu pro děti i dospělé lze dokoupit na místě.

Týdenní poplatek za mazlíčky činí 200 Kč.

Z Hlavního nádraží do stanice Špičák jsou v sobotu tam i zpět dva přímé spoje, cesta trvá 3 hodiny.

Odvoz zavazadel, příp. i osob od nádraží do hotelu, bude zajištěn provozovatelem hotelu!

Závaznou přihlášku se jmenným obsazením pokojů a u dětí s uvedením dosaženého věku k datu konání akce odevzdejte nejpozději 29. března 2020, a to sestře Kučerové nebo sestře Nývtové, příp. zašlete na adresu:

Z. Kučerová, Na Mlejniku 14, 147 00, Praha

Případné dotazy Vám sestra Kučerová ráda zodpoví na kontaktech:

☎ 602 274 401

✉ z.kucerova.branik@volny.cz

Na Vaši účast na této sborové akci se těší staršovstvo branického sboru. ■

TOLKIEN

Jméno Tolkien známe téměř všichni a zpravidla si k němu připojíme slavné iniciály J. R. R. (John Ronald Reuel). Málodko si ale uvědomí, že písně a příběhy z Ardy, Valinoru nebo Středozemě známe také díky neutuchající práci jeho syna Christophera Tolkiena.

Christopher se svými sourozenci byli prvními posluchači Hobita, prvními milovníky Středozemě. A byl to právě on, kdo převzal zápisky po otcově smrti a pracoval na tom, aby tento svět nepřišel o hloubku a pestrost, kterou mu jeho tvůrce vdechl ve svých poznámkách. Díky Christopherovi můžeme znát Silmarillion, obsahující celou historii Tolkienova světa, Húrinovy děti, Ztracené pověsti, Beren a Lúthien či minulý rok vydaný Pád Gondolinu.

Christopher Tolkien zemřel 16. ledna 2020 v požehnaném věku 95 let. Kéž ho na plavbě do Valinoru provází dobrý vítr!

„Neříkám neplačte, protože ne všechny slzy jsou ke škodě.“ (Gandalf, Návrat krále)

KW

AUSTRALSKÉ POŽÁRY

Kdykoliv jsem někomu psal domů do Čech, tak v odpovědi byla otázka *A co požáry, neohrožují vás?* Začal jsem být nsvůj z toho, že ve svém povídání o životě v Melbourne jsem jim věnoval tak málo místa.

Na vysvětlení, Austrálie je veliká. Větší než se zdá. Ten maličký přívěšek do-cela dole, co se mu říká Tasmánie, je velký jako Belgie. A i když většina obyvatel žije na východním pobřeží, mezi hlavními sídly je pořád obrovské území, které je – s výjimkou oblasti severně od Sydney – osídleno jen řídce. Melbourne–Sydney necelých 900 km, Sydney–Brisbane o něco více než 900 km. Požáry zasáhly tři procenta území Austrálie.

Když jsme žili v Melbourne, tak se požáry pohybovaly blízko Brisbane a hlavně okolo Sydney. Když propukly ve státu Victoria, jehož je Melbourne hlavní město, tak už jsme se přesouvali směr Brisbane. Měli jsme štěstí. Spousta lidí ho neměla. Materiální škody jsou obrovské, za své vzalo téměř 3000 obydlí, zemřelo 33 lidí a obrovské množství zvířat ve volné přírodě.

Život ve městech byl dotčen jen omezeně. Slunce zastřené kouřem Sydney trápilo po několik měsíců. Bylo to nepříjemné, ale dalo se s tím žít. Když kouř zachvátil v lednu Melbourne a Canberru, tak to bylo výrazně horší. Po kouři přišly lijáky, které přinesly také svého druhu pohromu. V Canberře padaly kroupy velké jako pěst. Mimo jiné rozbily skleníky, ve kterých se šlechtí rostliny, jež by měly lépe odolávat suchu. V Melbourne přišlo několikrát, naposledy se déšť pomíchal s mračny prachu, který přivál prudký vítr od severozápadu. Z nebes padala mokrá špína.

Vícero Australanů jsem se ptal, zda ty letošní požáry vnímají jako výjimečné. Někteří říkali, že spíše ne. Podle z nich žádný z požárů nebyl sám o sobě zcela mimořádný. Jenom jich prostě bylo hodně a trvaly dlouho. Poprvé byly povolány do služby armádní rezervní sbory. Ne aby hasily, ale aby pomáhaly s návratem života do poničených území.

Hasiči jsou z naprosté většiny dobrovolníci. To by nemělo nikoho vést k představě, že v boji s ohněm chybí profesionalita. To v žádném případě. Vybavení je moderní, používají se letadla, organizace je velmi promyšlená. Hlavně díky ní je tak malý počet obětí. Platí zde pravidlo, že pro každou ohroženou oblast je stanovena určitá hodina, do kdy ji musejí evakuovaní opustit. A pokud to nestihnou, tak už ji opouštět nesmějí a musejí se pokusit bojovat na místě. To vychází ze zkušeností, že nejvíce lidí hynulo na silnicích při snaze se z oblasti dostat na poslední chvíli.

Samozřejmě, že posádky letadel dobrovolníci nejsou. Letadla jsou většinou pronajímána včetně posádek. Když píšu tyto řádky, tak je poměrně čerstvou událostí havárie letadla ve Sněžných horách, kdy při rutinním letu zahynula celá tříčlenná posádka. Byli to Američané, snad s třicetiletou zkušeností. Těch lidí ze zámoří je tady více. Příletu profesionálních hasičů z Kanady a USA se zde věnovalo hodně pozornosti. Taková pomoc vytváří pevné vztahy. Tu sílu pouta mezi USA a Austrálií člověk zvnějšku neodhadne. Je potvrzená obětmi jednoho pro druhého, a to hodně váží, zvláště v amerických očích.

Ne všechna požární letadla jsou provozována na bázi kontraktu. Některá jsou ve federálním vlastnictví. Z mnoha výtek, které se dnes snášejí na předsedu vlády Scotta Morrisona, mi jako nejvíce racionální přijde ta, že neposlechl nabádání šéfů požárních sborů, aby včas zakoupil další velkokapacitní stroje. Těch výhrad vůči ScoMo, jak se zde jeho jméno zkracuje, zaznívá v médiích spousta. Ještě se k tomu dostanu.

Na přelomu roku nastal velký problém, když vypukly požáry v blízkosti oblíbených přímořských rekreačních center na Jižním pobřeží, tedy na hranicích New South Wales a Victorie. Konec prosince, začátek ledna, to jsou v Austrálii hlavní letní prázdniny. Lidé už měli pobyty zakoupené, a tak jeli k oceánu, i když se o nebezpečí vědělo. Nebylo pak pro ně snadné se odtamtud dostat. Přišlo mi

to nezodpovědné, takhle riskovat. Nikdo se však na ně zase až tak moc nezlobil. Turismus je totiž v Austrálii obrovský byznys. Zvláště bez zahraničních turistů by byla země daleko chudší. Zatímco zahraniční turisté jezdí hlavně do měst a do vyhlášených center, mnozí místní dávají přednost menším lokalitám a zařízením. Někdy to jsou podniky až rodinného charakteru. Jejich provozování může pro menší komunity být otázkou ekonomického přežití. Proto hned po požárech australská vláda začala financovat reklamní kampaň zaměřenou na to, aby se lidé nevyhýbali turistickým oblastem, jež byly požáry zasaženy.

To se týká i proslaveného Kangaroo Island, Klokaního ostrova, který byl sežehnut téměř z poloviny. Zahynulo prý asi 50 tisíc koalů, devadesát procent tamní populace. Na webu lze snadno najít ujišťování, že pořád má smysl na Kangaroo Island vyrazit. Při troše snahy lze však na webu najít i jiné informace. Třeba to, že místní ochránci přírody by raději, kdyby koala z ostrova zmizel. On takový koala potřebuje k životu 100 eukalyptů. Eukalyptové listí je tuhé, je to malý zázrak, že koala z něj vůbec dokáže získat živiny. Má tomu přizpůsobený celý trávicí trakt. Proto jsou koalové tak kulatí. Navzdory své specializaci však nedokážou vytáhnout z eukalyptového listí více než čtvrtinu živin, které tam jsou obsaženy. Proto ta obrovská spotřeba.

Znalci ostrova upozorňují na fakt, že koalové tamní eukalypty zdecimovali. Jak je to možné? Inu, čím více toho víte o australské přírodě, tím více žasnete nad její křehkostí. Co platí na jednom místě, neplatí na druhém. Koalové na Kangaroo Island nežili, dokud je tam člověk nepřenesl před sto lety z French Island, ostrůvku blízko Melbourne. Jenomže ani na French Island koalové nejsou původní. Byli tam vysazeni koncem 19. století, když se kdosi oprávněně obával, že na pevnině mohou být vyhubeni. Koalů kdysi žili milióny, dnes jsou jich statisíce. V devatenáctém století byli nemilosrdně hubeni, neboť jejich kožíšek byl v Británii velmi populární. Někdy se holt nelze ubránit údivu nad rozsahem a systematickostí britského koloniálního drancování, a to člověk vůbec nemusí být zastáncem teorie, že za vše špatné dnes může bílý muž včerejška.

Na French Islandu také hořelo, také tam spoustu malých krásných medvídků zahynulo. Populace na French Island přitom je cenná tím, že tamní koalové jsou prosti chlamydií, nositelů infekční pohlavní nemoci, kterou má koala společnou člověkem. (Kdyby vás koala počůral a vy si jeho moč někam neopatrně vtřeli, tak se můžete nakazit.) Jenomže ta populace je geneticky málo rozmanitá, takže když se na pevnině po zpětném vysazení stává populací dominantní, tak je to problém. Na French Island byli koalové před pár lety tak přemnožení, že je bylo nutno redukovat. A protože se v Austrálii koala nesmí střílet, jedinou cestou byla sterilizace, kus po kusu. Což je hodně drahé.

Jak to, že dnes Austrálie uživí jen statisíce koalů a dříve milióny? Částečně je to promořeností chlamydiemi, na severu Austrálie by mohlo koalů žít více. Čás-

tečně je to ale také obrovským odlesněním, které umožnilo tak velké plochy přeměnit na zemědělská území.

Po letošních požárech Austrálie určitě už nikdy nebude taková jako dříve. Velká část populace slyší na spojení požáry – změna klimatu. A chce menší emise, méně uhlí v elektrárnách, ambicióznější závazky při snižování CO₂. Australská debata o klimatu a její provázání s politikou, to je velice zajímavé téma. V tomto článku se ho dotknu jen okrajově. V Austrálii jsou čtyři hlavní politické strany. Liberálové, sociální demokraté (tedy labouristé), Zelení a National Party (velmi připomínají naše někdejší agrárníky. Základnu mají ve venkovských oblastech, v lecčems jsou konzervativní, ale v sociálních otázkách často až překvapivě nalevo). Vládne koalice liberálů a nacionálů. Zelení šlapou labouristům na paty, jejich popularita roste, ale díky volebnímu systému zatím mají určitý vliv jen v jedné komoře parlamentu. Liberálové mají levicové, centristické i pravicové křídlo, část z nich je na otázky klimatu velmi vnímavá. ScoMo, jinak spíše centrista, je v tomto směru znám svými skeptickými postoji. Vidí jako svůj úkol udržet prosperitu Austrálie, a ta závisí na třech faktorech – na vývozu surovin, turismu a zemědělství. Australský výrobní průmysl je v celkové bilanci HDP zanedbatelnou položkou.

Labouristé rétoricky tvrdě požadují změny směrem k redukci emisí, zvláště ukončení spalování uhlí (jádro se v Austrálii nekoná). V minulosti ale sami od emisních povolenek odstoupili, asi z obavy dopadů na své voliče. Takže nemají úplně pevnou půdu pod nohama. Jejich kritika ScoMa se proto obrací více směry, nejen na klima. Zato Zelení neváhali. Hned na začátku jeden senátor za Zelené ScoMa označil za žháře (arsonist). Jejich poslanec Adam Bandt nedávno doslova prohlásil „Scott Morrison je ohrožením života. Musíme povstat proti této vládě. Náš hněv musí mít intenzitu stejnou jako tyto hrůzné požáry.“ S kritikou přispěchal i bývalý předseda liberálů Malcolm Turnbull, kterého vlastní strana roku 2018 odstavila, když to vypadalo, že právě jeho protiemisní politika povede k prohraným volbám. Komentátoři mu s gustem citovali jeho dva roky starý výrok: „Z žádných jedné konkrétní události, ať už to jsou záplavy, požáry, sucho nebo vichřice, nelze vinit klimatickou změnu.“

Jako vnějšímu pozorovateli mi připadá, že Austrálie tohle nevyřeší, dokud nezmění dramaticky své zemědělství. Což jsem tady takto natvrdo řečeno ve veřejné debatě nezaznamenal. Politik si to asi ani nemůže dovolit říci. Samozřejmě, odborníkem na australské klima nejsem a nebudu. Jsou to jen takové střípky, které mě vedou k uvedenému závěru. Posuďte sami.

Za posledních dvě stě let Austrálie přišla skoro o polovinu eukalyptových lesů a o čtvrtinu deštných pralesů. Voda je nyní díky zemědělství k dispozici i v místech, kde dříve nebyla. Kvůli ovcím a dobytku totiž farmáři v dolících vytvořili umělé nádrže, kam voda při přivalových deštích stéká a zůstává. Nejsou to

žádné stavby, vypadá to docela přirozeně jako součást krajiny. Efektu je dosaženo pouhým vystláním dolíku jílem. Voda je tak dostupná tam, kde nikdy dříve nebyla. Což vedlo k přemnožení klokanů. Při přirozeném stavu věci se klokan totiž zdržuje v blízkosti řek a potoků do vzdálenosti, tuším, šesti kilometrů. Nejvíce vody sice spotřebuje člověk, ovšem velkoměsta získávají stále více vody odsolováním oceánu (Adelaide polovinu, Perth a Melbourne třetinu, Sydney šestinu). Spotřeba vody zvířaty se tak stává významným faktorem. Proto bylo, mimo jiné, rozhodnuto o odstřelu deseti tisíc velbloudů. Jo, je to tak, Austrálie má největší světovou populaci volně žijících velbloudů. Dokud nebylo železniční a silniční spojení, tak velbloudi transportovali vlnu ovcí, které vypásaly australskou zeleň. A když nebyli potřeba, tak je vyhnali do volné přírody. Jsou tam dodnes.

Vánoce jsme trávili v Crescent Head, malebném malém přímořském letovisku v severní části Nového Jižního Walesu. (Oblast severně od Crescent Head se nazývá Nová Anglie. Považuji za zábavné, že New England je podmnožinou New South Wales.) Jedním z půvabných rysů Srpkové Hlavy je malá říčka, která se vlévá do oceánu těsně vedle oblíbeného – a ne nijak zvlášť velkého – kempu. Je to radost se nechat bezpracně unášet při přílivu proti proudu říčky, při odlivu naopak. Kupodivu však, ta krásná příjemná idylická říčka není přirozeným výtvorem. Vznikla melioracemi, snad někdy před 150 lety. Kdoví, zda požár, který místo ohrožoval na podzim, by byl tak nebezpečný, kdyby bažiny zůstaly bažinami.

Mně bylo zpočátku farmářů hrozně líto, jak to sucho na ně musí dopadat, jak je to strašné, když se musí zbavit plemenného chovu, protože už prostě nic zeleného není. Byl pro mě docela šok, když mi jeden muž, obchodník s materiálem, který je pro farmáře důležitý, pravil, abych s tou lítostí trochu šetřil. Že oni (ti farmáři) jednájí racionálně a riziko mají dobře spočítané. Říkal: „Pěstovali obilí, a když to dost nevynášelo, začali pěstovat peckoviny. A když to dost nevynášelo, tak je vytrhali a zasadili vinnou révu. Po letech z toho už není takový profit, a tak se vrhají jinam.“ Nevím, jak moc mu mám věřit, tak se opatrně ptám, jaké že plodiny to jsou. Odpověď mi vyrazí dech. Prý bavlna a rýže. Namítám, že právě to jsou plodiny, které potřebují tolik, tolik vody. Pán mi vysvětluje, že čím dále od pobřeží, tím jsou farmy větší. Stačí prý, aby jednou za sedm let přišlo hodně deště, vlastně takové záplavy, a jsou v balíku. Umění je rozhodnout se, kdy a kolik zasadit. Nevím. Divím se. Potvrzují si ale, že v Austrálii to nebývá tak, jak to vypadá. Výkyvy v počasí rok od roku mohou být obrovské. Ostatně i proto jsou hasiči lesních požárů dobrovolníci. V městech existují profesionální standardní hasičské sbory jako u nás. Logika je taková, že profesionalizovat ty, co zasahují proti lesním požárům (bushfires), by znamenalo je platit i v letech, kdy nehoří. A to může být i několik let za sebou. Třeba i deset let. Protože i když někde hoří, nemusí hořet zrovna tam, kde hasiči žijí. Přitom znalost místního terénu je pro hasiče velice důležitá.

Samozřejmě, život v civilizaci, ve městech, je podobný tomu u nás. I když třeba na to, že v klimatizaci bydlí ještěrka a běhá v obýváku po stropě, úplně zvyklí nejsme. Co se týče požárů, tak by člověk řekl, že společně budeme mít přísné požární předpisy. Zdá se ale, že v NSW a Queenslandu tohle donedávna dost podceňovali. Dokud monzunové deště pravidelně konaly, co se od nich očekávalo, nebyl takový problém. Z televizních záběrů to často vypadá tak, že některé domy byly do lesa (do buše) zasazeny až příliš důvěřivě.

Časy se ovšem mění. Zatímco dříve developer kolonie rodinných domků nechával stát co nejvíce stromů, dnes musí celou oblast nejprve totálně zplanýrovat než začne výstavba. Posuvné sítě plnicí po většinu roku funkci dveří už nesmějí být z plastu, ale z nehořlavého materiálu, tedy plechu. Atd.

Současně si ale lidé stěžují, že mnoho nových domů a bytů je stavěno způsobem, který nebere v úvahu přirozené možnosti cirkulace vzduchu, směr dopadu slunečních paprsků, vsakování vody. Spoléhá se přímočaře a jednoduše na klimatizaci. V takových domech určite bydlí i spoustu těch, kteří vášnivě protestují proti tomu, jak ScoMo ignoruje klimatickou změnu. Přijde mi to jako nedůslednost, podobně jako malé využívání kol a hromadné dopravy. Na výraznou změnu životního stylu to zkrátka v Austrálii zatím z hlediska klimatu až tak příznivě nevypadá. V jedné věci je však výrazný posun patrný. Stále více lidí, zejména v akademických kruzích, se stává vegetariány. Tak uvidíme, kam to všechno povede.

Určitě se něco stane se způsoby produkce elektřiny. Austrálie je země soláru zaslíbená. A i když federální podporu to má minimální, výroba elektřiny domácnostmi pomocí solárních panelů se velice rozšířila. Díky obnovitelným zdrojům klesla velkoobchodní cena elektřiny v posledním roce o třetinu. Ale zda tohle spolu s odvržením masa bude stačit, tak to nevím.

Nedovedu si představit, jak by Austrálie mohla naplnit všechny požadavky spojené s ochranou klimatu a současně si udržet vysokou životní úroveň, kterou nepochybně má. Možná právě to, že ScoMo tohle nějak, byť nepřímou, říká, je zdrojem jeho popularity. Ohně ji však značně narušily, a to za vydatného přispění médií. I v Čechách bylo možno zahlédnout titulky, že se slunil na Havaji, když hořelo. Realita je taková, že Scott Morrison má dvě děti, dcery. Je mu padesát jedna let. S manželkou Julií začal chodit, když jim bylo šestnáct. Děti jim nešly, ani cestou umělého oplodnění. A, jak se stává, když to vzdali, tak Julie otěhotněla. Bylo jí 39. Přijde mi docela pochopitelné, že i jako předseda vlády chce o školních prázdninách dcerám něco dopřát, odškodnit je za svou nepřítomnost. O jednu dovolenou už přišel kvůli nějaké krizi, tak prostě chtěl, aby holky měly něco, na co budou vzpomínat. Měl smůlu, že odjeli ve chvíli, kdy to vypadalo, že se požáry uklidňují, a ejhle, ony udeřily s novou silou. Předčasně se vrátil, omlouval se, ale nic. Přišlo mi až neuvěřitelné, kolikrát mu tu cestu na Havaj veřejnoprávní médium ABC otloukalo o hlavu.

V téhle situaci, kdy není jasné východisko, hledají lidé naději. Je to až dojemné, kolik jí vkládají do aboridžinské znalosti australské přírody. Jedni chtějí, aby chom se od Aboridžinců učili žít s přírodou, jiní chtějí, aby pod vedením Aboridžinců bylo obnoveno preventivní vypalování v národních parcích, které podle mínění těchto lidí je pod tlakem Zelených zanedbáváno. (Realita je spíše taková, že měnící se klima dává stále méně příležitostí pro bezpečné řízené vypalování. Za zmínku stojí i to, že vypalování, stejně jako požáry, výrazně přispívá k emisím CO₂, jež mají být omezeny.) Pozornost se dopřává i rituálnímu vypalování v okolí obydlí. To mě tedy docela zarazilo, když se lidé v médiích svěřovali, že věří tomu, že takové obřady je ochránili. Na druhou stranu je pravda, že Aboridžinci byli zvyklí pracovat s něčím, čemu tady říkají chladný (cool), tedy pomalu se šířící, oheň. Ve zdejším podzimu, našem jaru, tak mozaikovitě vypalovali podrost. Ono se o tom ale asi snáze mluví, než se to realizuje. Austrálie je poměrně dobře byrokraticky zorganizovaná země, s velkým důrazem na jasnou odpovědnost. Každé vypalování je riziko. Kdo ho bude ochoten nést v nejasných situacích?

A na závěr bleskem. Kdo ty požáry zapaluje? Blesk bezdeštných bouřek. Člověk také, ale jen málo.

Aleš Drápal

STUDENTKA Z NEPÁLU

Drazí přátelé z kostela v Braníku, zdravím vás opět ve jménu našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista, nyní před svátkem Vánoc. Dostala jsem od vás další dopis a moc za něj děkuji. Je velmi zajímavé, jak u vás připravujete oslavy Vánoc a jak jsou děti zapojeny.

Začal mi už druhý semestr. Všechny předměty mne moc zajímají a jsem šťastná, že mohu pokračovat ve studiu. My už tady máme zimu a blíží se Vánoce. Jako studenti třetího ročníku jsme na škole NTC zodpovědní za organizaci a přípravu oslav a dalších akcí. Znamená to pro nás opravdu hodně práce a přitom musíme většinu času věnovat studiu.

Prošim, modlete se za mne.

Děkuji vám všem mnohokrát, kéž vám Bůh požehná!

Reeta Kathait

POMOC UPRCHLÍKŮM V ŘECKU

Chcete přiložit ruku k dílu, sbírá celá ČR.

Pomáháme lidem, kteří museli opustit svůj domov, lidem, kteří žijí pro nás v neuvěřitelné nouzi v Řecku.

V prosinci se nám podařilo vypravit kamion humanitární pomoci a rozdat přímo na místě.

Najděte si své místo a děkujeme, že se o věc zajímáte. Budeme vděčni za založení sběrného místa, zorganizujte a vyzvěte své přátele k pomoci, hledáme řidiče, kteří nám na konci měsíce svezou věci do centrálního skladu v Brně. Vše děláme dobrovolně a spontánně. Přidejte se k nám. Odměnou Vám bude dobrý pocit a společnost soucitných lidí.

A pokud nemáte čas, a přesto byste nás chtěli podpořit, prosím pomozte nám nashromáždit peníze na dopravu, v tabulce* je číslo transparentního účtu. To bude pro nás asi nejtěžší...

No pro jistotu posílám číslo trans. účtu, ať Vás neodradí dlouhé hledání©:
2300893794/2010

Sbírá se drogistické zboží, jary, savo, plíny, dudlíky, oblečení pro ženy, muže i děti, boty, holinky, teplé oblečení, nepromokavé, výtvarné potřeby, hry, anglické knihy, pexesa, varné konvice, deky, spacáky, igelit. pytle, stany, karimatky, baterky, léky na horečku, nosní kapky, masti na opruzeniny, vitamíny, obvazy atd. Všechno je v tabulce.

Sběrné místo je Čimická 39, pí Věra Novotná, mobil 606 632 312, volat po 17. hodině.

Všechno třídit podle druhů (např. oblečení pro ženy – women clothes nebo dress for kids), soaps, shampoos) do krabic nebo pytlů – popsat nejlépe anglicky, případně poslat peníze na transparentní účet 2300893794/2010.

Díky za rychlou pomoc!
Helena

*) <https://docs.google.com/spreadsheets/d/12rf3AHyvxX3fTjy8AFocjphXI90LUoVmNzsQsX8/edit#gid=1936107835>

KONTAKTNÍ INFORMACE

ÚŘEDNÍ HODINY FARÁŘE JAROSLAVA F. PECHARA

čtvrtek 15.00–17.00, jinak po předchozí domluvě

SBOR ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4-Braník

Telefon: 244 461 037

E-mail: branik@evangnet.cz

ČÍSLO ÚČTU: I35027438/2010

Variabilní symboly:

111 křesťanská služba

222 salár

333 dar

444 Jeronýmova jednota

555 nepálský student

888 rekonstrukce kostela (plyn...)

999 úpravy sálku a zahrady pro děti

web: <http://branik.evangnet.cz>

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

na 2. straně časopisu

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník

XXV. ročník, číslo 2/únor 2020

Vychází každou 1. neděli v měsíci

Redakce: Katka Winkelhöferová, Jarka Pecharová

Redakční rada: Jiří Holý, Jaroslav F. Pechar

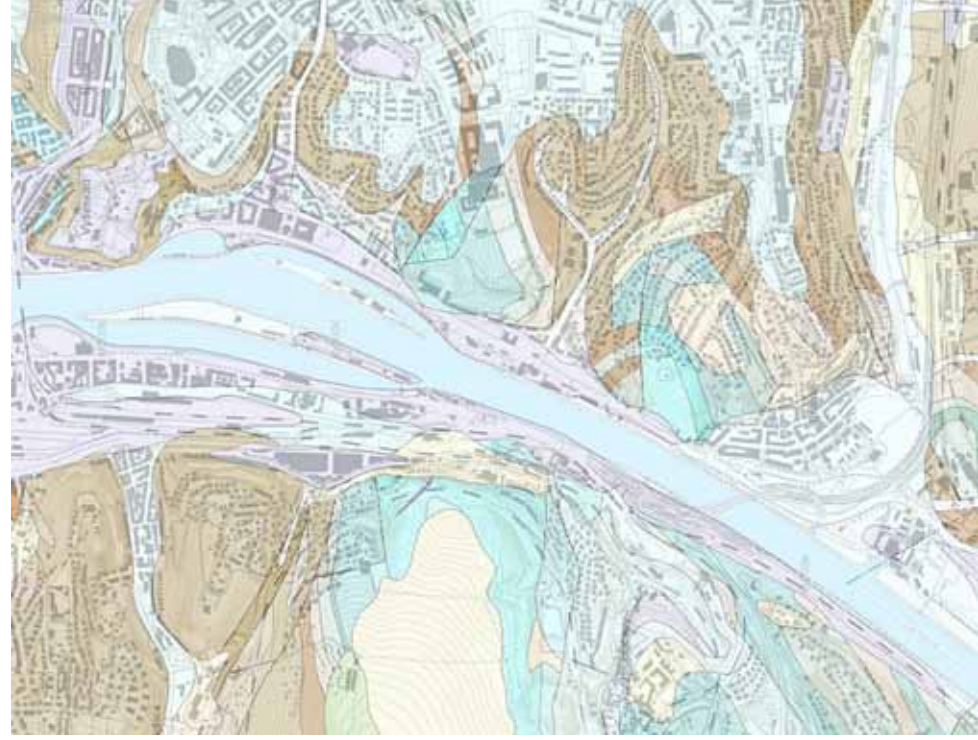
Sazba: Miloš F. Pechar, kesolim@seznam.cz

Korektury: Pavlína Kroužková

Archiv časopisu: <http://branik.evangnet.cz/brana.php>

Redakční uzávěrka časopisu je poslední neděle v měsíci,
příspěvky posílejte e-mailem: branickabrana@gmail.com.

Autorům děkujeme za články i fotografie.

ordovik silur devon kvartérní sediment

Hranice geologických jednotek

— zjištěná
 - - - pravděpodobná

Tektonická linie

— zlom zjištěný
 - - - zlom předpokládaný